



afstand

Wat als hij er
vandoor gaat
op het moment
dat zij hem toelaat?

„Mijn liefdesverhaal is ook mijn artistieke verhaal. Als singer-songwriter laat ik me inspireren door de relatie met mijn man. Onze geschiedenis gaat terug tot mijn 14de, toen werden we verliefd. In 2010 trouwden we, vijf jaar later kregen we een dochter. Onze band is hecht en de liefde intens, maar tegelijkertijd is er het aantrekken en afstoten. We vinden het moeilijk om wezenlijk met elkaar in verbinding te komen. Elkaar écht toelaten is een kwestie van durven, want stel dat de ander er toch vandoor gaat? Dat is een gevecht dat we voeren met elkaar maar vooral met onszelf, ondanks alle mooie dingen die er tussen ons zijn.

Toen we drie jaar geleden in een crisis belandden, was het duidelijk: er moest iets gebeuren. Van alles probeerden we, van zelfhulpboeken tot relatietherapie en zelfs tijdelijk uit elkaar gaan. Tot we een therapeut troffen die ons verder hielp. ‘Verwacht niet dat de ander je gelukkig maakt’, zei hij. ‘Jullie zijn niet elkaars reddingsband, maar moeten eerst zelf leren zwemmen.’

Ik was inderdaad geneigd de schuld van onze problemen bij mijn man te leggen. Naar mijn eigen aandeel kijken vond ik moeilijk. Ik bleef op zoek naar die vervullende, perfecte liefde die mij in alle opzichten zou doen opbloeien, maar beseftte niet dat de sleutel daarvoor bij mezelf lag. Ik begon in te zien dat ik hem wegduwde, juist uit angst hem kwijt te raken. Alsof ik op die manier wilde testen of hij er wel echt voor me was. Ik was er ten diepste van overtuigd dat hij toch weg zou

‘Ik was ervan overtuigd dat hij mij alleen zou laten

Willow Mae (30) gelooft dat ze niet bang hoeft te zijn voor de liefde. Dat wil niet zeggen dat ze het makkelijk vond haar man echt toe te laten.

TEKST PAM VAN DER VEEN
ILLUSTRATIE STUDIO SKI

gaan en mij alleen zou laten. Ik leed onder een gebrek aan vertrouwen en was bang mijn man dichtbij te laten komen. Tegelijkertijd klampte ik me aan hem vast.

Terugkijkend is dat wederzijdse vastklampen al vroeg in onze relatie begonnen. We waren net drie maanden samen toen de zus van mijn man plotseling overleed. Van twee net verliefde tieners werden we opeens twee jonge mensen die pijn en chaos moesten overleven. Voor ons geen

‘yolo’ en leuke feestjes, want dat mag niet als er zoiets ergs is gebeurd. Althans, dat hielden we onszelf voor.

Zelf kwam ik ook uit een minder prettige thuissituatie: een druk, onrustig gezin met acht kinderen en ouders die elkaar niet begrepen. Als stelletje schuilden we bij elkaar en probeerden we ons samen staande te houden. Er was veel zwaarte, zo jong als we waren. Het trauma heeft ons al vroeg sterk verbonden, maar misschien niet op een manier die altijd even gezond is.

De laatste jaren leren we dat we onszelf kunnen steunen en toch samen kunnen zijn. Weten dat je er voor jezelf bent: het is een lange weg, maar we gaan de goede kant op. Langzaam ontwarren we de patronen in onze relatie, en het vertrouwen tussen ons groeit. Als artiest heb ik gedurende dit proces liedjes geschreven en een album opgenomen, *Song Of Songs*, over al die facetten van de liefde. Daardoor heb ik mezelf en onze relatie beter leren begrijpen. Zo heb ik een nummer gemaakt over leeuwen en luipaarden die ons omcirkelen en ons willen verslinden, een metafoor voor de obstakels die ons beletten bij elkaar te komen. Maar ik zing ook over vrij zijn in de liefde, en dat we pas echt vrij zijn als we elkaar helemaal durven toelaten. Al met al heb ik nu een rotsvast geloof dat liefde helend is. En dat je er niet bang voor hoeft te zijn.”

■ Willow Mae is de artiestennaam van de geïnterviewde. Wil je ook praten over je relatie? magazine@persgroep.nl